

70

Betænkning

over

forslag til lov om ændringer i lov nr. 478 af 1. oktober 1945 om udenrigstjenesten.

(Afgivet af folketingets udvalg den 9. maj 1950).

Udvalget har afholdt 5 møder og haft 2 samråd med udenrigsministeren.

Udvalget har stillet udenrigsministeren de som bilag 1 optrykte spørgsmål og modtaget de som bilag 2 optrykte svar, der alle er drøftet i et samråd med ministeren.

Det er herunder oplyst, at den betydelige stigning på udenrigsministeriets budget — foruden forøgelsen af udenrigstjenestens omfang ved loven af 1945 — bl. a. hidrører fra de omfattende handelsforhandlinger med udlandet, der har betinget udsendelsen af meget talstærke forhandlingsdelegationer. Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at udenrigsministeriet har bestræbt sig for at holde igen med hensyn til delegationernes størrelse og talrighed.

Spørgsmålet om tjenesteudgifter ved ambassader og gesandtskaber drøftedes indgående på grundlag af den af udenrigsministeren meddelte specifikation af disse, og herunder gav ministeren oplysning om, hvilken kontrol der føres med disse udgifter. I denne forbindelse drøftedes endvidere problemet om ambassadernes og gesandtskabernes udstyr. Ministeren erklærede sig herunder enig i den fra visse sider i ud-

valget rejste tanke om, at udstyret med møbler, tæpper, gardiner og service af flere grunde burde leveres af staten, bl. a. under hensyn til muligheden af ad denne vej at opnå ikke uvæsentlige besparelser på flytteudgiften, men ministeren understregede samtidig, at denne tanke, der var rejst allerede i 1921, hidtil af økonomiske grunde kun i et vist omfang havde ladet sig realisere.

Endvidere fandt der i samrådet en drøftelse sted af, hvorvidt der i forbindelse med de økonomiske forhandlinger med udlandet, i hvilke jo foruden udenrigsministeriet også ofte handels-, landbrugs-, fiskeri- og finansministeriet er inddraget, fandt „dobbeltbeskæftigelse“ sted. Udenrigsministeren fandt ikke, at dette kunne siges at være tilfældet, og pegede i denne forbindelse på udenrigsministeriets formidlende opgave under de interne danske forhandlinger og på nødvendigheden af den stærkt udvidede service, som udenrigsministeriets økonomisk-politiske afdeling under de nuværende forhold må yde erhvervslivet.

Den i den gældende lovs kapitel III indeholdte bestemmelse om tjenestemænd til rådighed blev ligeledes indgående drøftet på baggrund af de siden lovens ikraft-